

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#05 — Oktober 2017

Sprog

Hvordan taler vi,
når vi forkynder?

5.10

INDHOLD

- S. 03 — Økonomi
- S. 04 — Gud kaldte mig
- S. 05 — Udlandet giver min undervisning perspektiv
- S. 06 — Syndernes ophør?
- S. 08 — Den artikel, hvormed kirken står og falder
- S. 10 — Forkyndelsens sprog
- S. 16 — Den højeste myndighed

Månedens citat

” Vi skal dagligt tage den sandhed til os, at Gud elsker den uværdige, at min kristne identitet er ikke det, jeg gør, men det Kristus gjorde for 2000 år siden.

Børge Haahr Andersen

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Anders Solgaard
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Funch Kofod

HVERDAGSOPMUNTRINGER OG -BEKYMNINGER

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Både opmuntringer og bekymringer spadserer dagligt gennem min kontordør i form af mennesker, telefonopringninger og mails. Her er nogle af dem.

NY ØKONOMIFULDMÆGTIG

DBI får en ny økonomifuldmægtig pr. 1. oktober. Det er vi meget taknemlige for, og vi er overbevist om, at vi har fundet en dygtig medarbejder, som vil give DBIs venner en god og kompetent service. Vi glæder os til at præsentere hende for jer i et kommende nummer af DBIposten samt på hjemmesiden. Samtidig vil vi også her i bladet sige en stor og velment TAK til Kirsten Hansen, der i 11 år har passet DBIs økonomi omhyggeligt og kompetent svaret på mange givers spørgsmål og henvendelser – samt taget aktivt del i hverdagen på DBI med samtaler og gode initiativer. Kirsten stoppede 31. august.

EN OPMUNTRING PR. TELEFON

I dag blev jeg ringet op af en af DBIpostens læsere. Hun ville bare gerne lige komme med en opmuntring til DBI. Der er så meget brug for de præster og forkyndere, I uddanner, sagde hun. Og det er godt for alle os, der ofte føler os lidt latterliggjort, at der er dygtige folk, der også regner Bibelen for Guds ord og den sandhed, vi skal leve efter. Og som kan svare for sig.

Det var godt at få sådan en opmuntring. Så kan man lige løfte blikket lidt og glæde sig over, at det vi laver til hverdag giver mening for andre.

INDTÆGTSKURVEN EN ANELSE FORPUSKET

Vi hænger på så godt vi kan ift. budgettet. Pr. 31. august er vi en lille smule foran sidste års

indtægt, men da vi også i år har brug for lidt mere end sidste år, så har vi brug for en stor indsats i sidste kvartal – igen. Vi siger det allerede nu, fordi vi godt vil dele både gode og knap så gode nyheder med jer. I sidste nummer skrev vi om den store arv, som vi håber kan betale det store generationsskifte de kommende år. Det er vi umådeligt taknemlige for. Nu skriver vi om at få dette års budget til at hænge sammen, og det bliver endnu engang en svær udfordring.

GAVEBREV – BS-AFTALE – MENIGHEDSSPONSORAT – PH.D.-STØTTE?

Det er godt at få sin givertjeneste sat i system – både for en selv og for DBI. Ring til DBI på 3313 5500, hvis du vil vide mere om, hvordan du kan gøre det – eller gå ind på www.dbi.edu.

GUD KALDTE MIG

Af Amanda Sjursen, stud.theol. på FIUC-DK

Undervisningen på DBI var helende for min tro.

Gud kaldte mig til at starte på Københavns teologiske fakultet i 2015. Mange starter på teologi med en åben holdning til troen på Gud og vil gerne lære ham bedre af kende. Efterhånden bliver de præget af en mere kritisk holdning til at stole på Gud og finde Gud i Bibelen. Min egen tilid til Bibelen begyndte også at svigte. Derfor tog jeg til et seminar om Bibelen på DBI med Peter Olsen og blev lettet, da han begyndte timen med at bede.

Efter nogen tid spurgte jeg Gud, om det var tid til at stoppe med teologstudiet på universitetet. Han gav mig et valg – for han kunne give mig alt, hvad jeg havde brug for til at blive. Men jeg valgte at stoppe. Og det vidste Gud jo godt, så han havde allerede et volontørjob i IM klar til mig. I foråret 2016 skrev jeg en besked til en ven, der spurgte, hvad jeg så ville i gang med. Jeg nævnte, til min egen overraskelse, DBI som en mulighed. Så jeg spurgte Gud: ”Er det et seriøst bud?” Og i det øjeblik sendte en højskoleveninde mig en besked, hvor der stod: ”Gud kalder til DBI!”

I 2016 begyndte jeg at læse bibelfag på DBI/FIUC-DK. Det var helende for min tro, og jeg valgte at forsætte på fuld tid i 2017.

TAKNEMMELIGHED

Til DBIs bagland: Jeg er taknemmelig for at kunne dykke ned i så spændende fag som teologi og mission. Jeg oplever DBI som vigtig for dansk kirkeliv, så tak for jeres støtte og forbøn!

Til Det Teologiske Fakultet: Tak for et spændende studiemiljø, og for interessante spørgsmål, der har været med til at forme min tro. At profetier ikke findes, går imod min virkelighedsopfattelse. Jeg var ikke belæst nok til både at lære om det liberale bibelsyn og argumentere imod det. I

Det er rart ikke at stå alene med min tro på Bibelen som Guds ord, skriver Amanda Sjursen.

bibelkundskabsundervisningen kunne jeg have ønsket mere klarhed om jeres videnskabelige forudsætninger og flere nuancer i beskrivelsen af andre bibelsyn.

Til ansatte og undervisere på FIUC-DK: Tak fordi I vil dele jeres tid og viden! DBI har meget at tilbyde studerende på Københavns Universitet. Både tilhængere af samme teologiske linje og dem, der blot er fascinerede af den. Jeg håber, vi i fremtiden vil se flere studerende fra Københavns Universitet på DBI.

Til mine medstuderende og mennesker generelt: Lev med Gud. Lyt til ham. Kampen om at få teologisk viden fra hjernen til hjertet: It's real. Det er rart ikke at stå alene.

Udlandet giver min undervisning perspektiv

Af Anders Solgaard, stud.theol. på FIUC-DK

Når jeg tager til udlandet på turist-, arbejds- eller volontørrejser, møder jeg mennesker og kulturer, der giver min undervisning mening.

Jeg havde allerede hørt om dem. Monofysitterne. De var en del af en oldkirkelig konflikt om Jesu natur, om hvordan Jesus både var Gud og menneske. Monofysitismen blev fordømt i det 5. århundrede, og det havde jeg sidste efterår fuldstændigt styr på. For jeg skulle til eksamen i kirkehistorie.

Egentlig var jeg lidt utilfreds med at skulle bruge min hukommelse på umiddelbart ligegyldige oldkirkelige diskussioner. For hvad skal jeg bruge det til? I november tog jeg imidlertid til Libanon for at besøge en ven. Pludselig stod jeg foran en monofysit, en af de kristne jeg havde lært om i kirkehistorie. Nu gav undervisningen mening, for nu vidste jeg noget om, hvor han og jeg var forskellige, og vi kunne starte et dybere sted med at tale om vores tro.

Det samme sker, når jeg tager til Tanzania. Gennem opvækst og kald drager jeg ofte til Tanzania i en kombination af ferie, arbejde og mission. Der bliver jeg dagligt stillet overfor tanzaniere og missionærer, der tilhører en anden kirkeretning end mig. Når jeg taler mission og tro med dem er det rart, at jeg kender baggrunden for deres kirkesamfund og deres konfession. Der kommer de umiddelbart lidt ”ligegyldige” fun-facts om anglikanere og baptister, som Finn Rønne lærte mig i kirkehistorie og konfessionskundskab til sin ret.

MÅLET ER MISSIONÆR

Jeg studerer for at blive missionær. Det er det, Gud vil med mig, og rejserne til udlandet giver mig ny gnist og indblik i, hvad jeg har brug for at lære. Det giver mig gejst, og det giver mig lyst til at lære, så jeg kan blive den bedst mulige missionær. Derfor prioriterer jeg faktisk at rejse, selvom studierne skal passes. For jeg kan både blive en bedre missionær ved at sidde på skolebænken og ved at tage ud og se missionslandene ved selvsyn. Se det, blive udfordret og blive klogere. Udlandet giver det, jeg lærer på DBI, mening - og det jeg ser i udlandet, giver mig lyst til at lære mere.

Det kan være svært at finde penge til både at leve, spise, studere og rejse, når der ingen SU er. Men jeg har ikke råd til at lade være. For når jeg rejser, investerer jeg i min uddannelse.

Syndernes ophør?

Er der en bagatelgrænse for synd?
Hvad siger Luther om helliggørelse?

Af lektor Carsten Elmelund Petersen

Ifølge traditionen slog Luther 95 teser op på døren til slotskirken i Wittenberg d. 31. oktober 1517. I tese 1 skrev Luther: ”Da Vor herre og mester Jesus Kristus sagde: Gør bod osv., tilkendegav han dermed som sin vilje, at de troendes hele liv skal være en bod”. I tese 3 fortsatte Luther: ”Han sigtede imidlertid heller ikke alene til den indre bod, ja den indre bod er ingen bod, med mindre den udadtil medfører forskellige former for kødets dødelse”.¹

Luther havde travlt med at gøre op med misbrug og vranglære i romerkirken. Han fokuserede på, at en kristen retfærdiggøres ved troen alene. Grundlaget for retfærdiggørelsen er for Luther alene troen, som viser sig i, at Kristus bor ved troen i den kristnes hjerte (EF 3,17). Men troen er aldrig alene siger Luther, og hans teser viser, at kristne resten af livet skal leve i bod og bedring både i det indre og det ydre menneske.

UDEN HELLIGGØRELSE INGEN FRELSENDE TRO

Varetager vi i dag det lutherske anliggende, eller har vi ladet os tilpasse en fortyndet aftapning? Luther ønskede sig tilbage til indholdet af de

bibelske tekster. I de 500 år, der er gået siden reformationen, er der sket en udvanding af anliggendet. Troen er for mange blevet en teori uden den personlige bodskamp.

Tro uden omvendelse og bod og ligeledes tilgivelse uden anger og opgør er en forfalskning både af det bibelske og det lutherske anliggende. Før Luther blev der fokuseret meget på ydre synder, og efter Luther har mange koncentreret sig om synden i generel form. Der skal gøres op med grundsynden og med de konkrete synder, ellers bliver kristendommen en abstrakt teori uden relevans for livet.

INDRE ANGER OG YDRE OPGØR

Kristus tager bolig i et menneskehjerte, når det kommer til tro, og dermed bryder kampen ud imod den troendes egen syndige drift. At få fred med Gud indebærer, at der udbryder en krig imod Guds fjender; synden i det indre og ydre og Djævelen.

En del kristne forveksler tilgivelse med eftergi-

Bod og anger er ofte fjerne begreber i nutidens kirke

venhed eller overbærenhed, uden at der er anger over synden i det indre menneske. Anger er at fortryde selve den ondskab, som var i ens eget hjerte, og som var årsag til den onde handling. Ægte anger gemmer sig ikke i det indre menneske. Som Luther siger i den tredje tese, fører den ægte anger også til handling i det ydre liv.

Et fortrinligt bibelsk eksempel er Zakæus. Hans anger førte til, at han måtte gøre op og yde compensation over for dem, som han havde forurettet. Den indre anger over synden førte til et ydre opgør med pengegriskhed og uhæderlighed, så folk fik de penge, de havde ret til.

SYNDERNES OPHØR

Når Jesus Kristus tager bolig i en troendes hjerte, hvordan kan den kristne så lyve og nedbryde tilliden, og derigennem ødelægge forholdet til andre mennesker? Kan Jesus Kristus lyve? Nej! Kan den gamle syndige drift friste til at lyve? Ja! Hvis en kristen bliver konfronteret med sin løgn og fastholder løgneren, kan Jesus Kristus så bo i hjertet? Nej! For Luther er kristne, der synder på nåden en vederstyggelighed, og dér er han på bibelsk grund!

De syndige drifter skal dø: utugt, urenhed, lidenskaber og onde lyster, griskhed og løgn. Et menneske, der udlever disse, har ikke Jesus Kristus i sit hjerte. Derimod nedkalder den slags

Guds vrede (KOL 3,3-10).

Luther skrev også: ”Thi den Kristus eksisterer ikke, som er død for de syndere, som ikke efter syndernes forladelse afstår fra synderne og fører et nyt liv”. ”Kristus har ikke alene fortjent os *gratia*, nåden, men også *donum*, Helligåndens gave, for at vi ikke alene må have syndernes forladelse, men også syndernes ophør”.² Der findes synder, man skal tage et opgør med. Jo længere tid man venter med opgøret, desto sværere bliver det, fordi man tilpasser sig synden og derfor ikke kan se det forkerte pga. forblindelse.

Det er ikke nok at have et forhold til synden på abstrakt plan. Der skal kæmpes på det konkrete plan, og der skal tages opgør med de konkrete enkeltsynder. Man skal begynde at gøre op med de store synder, som de andre kan se. Derefter må man gå videre til de mindre. Man må lære at tage ansvar for sine egne synder. Der kan være vaner og adfærd, som man skal ændre. Hvis ikke der undervejs i opgøret kommer anger og behov for tilgivelse, og hvis en person ikke kan lade sig korrigere, så er der grund til meget alvorlig bekymring for, om vedkommende er kristen.

¹ Martin Luther, En afhandling til fastlæggelse af afladens indbyrd, Luthers Skrifter i Udvalg bind 1 (Århus: Aros 1980), 60.

² Martin Luther, Om konciliene og kirken, Luthers Skrifter i Udvalg bind 2 (Århus: Aros 1980), 361.

DEN ARTIKEL, HVORMED KIRKEN STÅR OG FALDER

Retfærdiggørelsen er helt central for den lutherske lære og adskiller sig fra alle andre kirkesamfunds troslære.

Af Børge Haahr Andersen, rektor på Dansk Bibel-Institut

Luther kom sig aldrig over den tårnoplevelse, han oplevede i sine yngre år, og som han skildrer året før sin død som den begivenhed, der gjorde ham som født på ny. Den åbnede paradiset for ham på en måde, så han for første gang i sit liv fik vished om Guds nåde. Alle hans 400 skrifter har dette centrum som omdrejningspunkt. Selv når han taler om ægteskab, verdslig øvrighed, retfærdig krig eller belærer sin barber om, hvordan man skal bede, så er det dirrende midtpunkt, at han er retfærdiggjort og frikendt for Guds domstol på baggrund af Kristi gerninger og ikke på grund af hans egen fortjeneste.

Den katolske kirke i dag bruger udtrykket *retfærdiggjort af tro for Jesu skyld* på en måde, der ligner den lutherske brug af ordet. Ved økumeniske samtaler er det også lykkedes de to kirkesamfund at formulere en fælleserklæring om retfærdiggørelsen. Det gør, at mange betragter det gamle stridspunkt mellem katolikker og lutheranere for en fortidig diskussion. Men det er ikke rigtigt. Der er mere tale om, at man bruger ordene så elastisk, at man slører den egentlige uenighed. Forståelsen af baggrunden for retfærdiggørelsen, menneskets afgrundsdybe syndighed, Kristi alenevirken i omvendelsen og troen som en tillid og en gave, Gud skænker i evangeliet er ret så anderledes i tolkningen, hvis man går til en luthersk bibellæsning til forskel fra en katolsk.

De evangeliske kirkesamfund er i dag en stor og sammensat gruppe og spænder fra kirkesamfund, som ligger tæt op af den lutherske forståelse af retfærdiggørelsen til nogle, der måske formelt har det som en del af læren, men hvor fokus i praksis er et helt andet sted. Ingen har retfærdiggørelsen som centrum på samme måde som de lutherske reformatorer.

I PRAKSIS

Jeg er godt klar over, at i vores tid betragtes det som utilladeligt hovmod at profilere sit eget kirkesamfunds arvegods på den måde, som jeg gør med disse formuleringer. Derfor vil jeg godt præcisere et par ting.

1. Sandheden i den artikel, hvormed kirken står og falder, er ikke afhængig af Luther eller andre kirkelige autoriteter. Men står og falder med, at det er essensen i de bibelske skrifter. Vi tror på denne sandhed, fordi Bibelen overalt bevidner og bekræfter den.

2. Dette forstås kun ud fra ”de anfægtede samvittigheders kamp”, skriver Luthers nære ven og medarbejder, Melancthon, i den lutherske bekendelse, Augustana. Han siger dermed, at hvis ikke bibellæsning og forkyndelse har ført til en erfaring af Guds dom og Guds nåde, så kan man ikke forstå dette med retfærdiggørelse ved tro. Det betyder ikke, at man skal gennemleve et bestemt erfaringsmønster, men at Guds ords tilsagn skal være gennemlevet og erfaret i ens egen eksistens.

3. Det er ikke den formelle tilslutning til en lære, der frikender os på dommens dag. Det er, hvad vores indre jeg sætter sin lid til i anfægtelsens øjeblik. Selv under en munkekutte kan der gemme sig en kristen sjæl, siger Luther om den sandhed, at hvis den enkelte i liv og død klynger sig til Jesu gerning, så kan det kirkesamfund, man identificerer sig med, have en nok så afvigende teologi.

4. Det er ikke nok, at to ægtefæller elskede hinanden inderligt for 30 år siden, da de blev gift. Derfor beder man i ægteskabsritualet bønner: forny daglig vor indbyrdes kærlighed, for kærligheden skal synliggøres i det daglige samvær mellem ægtefæller. På samme måde er det ikke tilstrækkeligt, at man for 20 eller 30 år fik en evangelisk afklaring og lærte at hvile i evangeliet om Jesu gerning. Når Jesus sagde: Omvend jer, så mente han, at hele det kristne liv skal være en omvendelse. Dette henviste Luther også til i de berømte teser, der indvarslede reformationen. Vi skal dagligt tage den sandhed til os, at Gud elsker den uværdige, at min kristne identitet er ikke det, jeg gør, men det Kristus gjorde for 2000 år siden. Dagligt må vi foretage bevægelsen fra Guds vrede til Guds nåde og se tyngdepunktet for vores tro, ikke i det, vi er i os selv, men i Kristi gerning for os. Ikke fordi det er luthersk, men fordi det er bibelsk.

DERFOR

At være luthersk er at bygge sit kristenliv og menighedsliv på Jesu gerning for os uden os og forud for vores tro og samvirke. Det er samtidig at kunne tale med store ord om troserfaring og tilegnelse. Luthers foretrukne ord herom er det gamle ord anfægtelse, at man under tvivl og kamp og uro hviler i det, som er evigt og urokkeligt. Det er den sandhed, hvormed kirken står eller falder. Det er også den sandhed, vores egen tro står eller falder med.

Forkyndelsens sprog

Er der behov for at udfordre og skabe refleksion over det sprog, som hersker i vores kirker og missionshuse?

Af Anders Solgaard, stud.theol.

Vi har sat to erfarne forkyndere stævne til en snak om sproget, dets betydning for forkyndelsen, og hvordan de to griber det an. Manuel Vigilius er kommunikationschef i en international rådgivningsvirksomhed, COWI, mens Henrik Laursen er sognepræst i Vigerslev Kirke i København.

Oversættelse, vinkling og videreformidling fylder arbejdsdagen hos Manuel Vigilius. Som kommunikationschef i COWI fortæller han virksomhedens budskab, så modtageren hører, forstår og reagerer på den rigtige måde. På mange måder som forkyndelse.

”I missionske kredse er der ikke en superklar forståelse af, at hvis du skal formidle det kristne budskab til ikke-kristne, så kræver det en oversættelse,” indleder Manuel Vigilius. Han sidder med sine egne noter klar til at behandle påstanden om, hvorvidt der er for stor forskel mellem kristensproget og hverdagsproget. Manuel lægger ud med historien om den britiske missionær Leslie Newbigin, der efter en årrække i Indien kom hjem til England i 1974 og så store ligheder med den indiske missionsmark og England. Samfundet fulgte falske guder på samme måde som inderne, og det fik Newbigin til at råbe op i kirkemiljøet for på ny at bringe evangeliet til England.

”Der er sket det samme i Danmark. Vi har

bare ikke opdaget det endnu. Det er som om, det hos missionsfolket ikke helt er sunket ind, at vi er missionærer i et land med afguder på ethvert gadehjørne og blandt folk, som ikke forstår os. De forstår ikke det samme som os, når vi bruger ord som Gud, skyld, retfærdig eller evigt liv. Vi har måske nok en fælles forståelse indenfor vores sammenhænge, men den deler vi ikke med resten af danskerne, og det skal vi åbne øjnene for.”

STUDÉR DANSKERE

Newbigin blev en pioner inden for nutidig forkyndelse i en vestlig kulturel kontekst, og Manuel håber, at teologer, præster og lægfolk vil tage udfordringen op.

”Det er en farlig uvidenhed og faktisk en ubevidst arrogance, vi udviser, når vi ikke kender vores publikum, vores missionsmark her i Danmark. For ved vi, hvad danskerne hører, når

At forkynde i et sprog, som ikke-kristne forstår, er en udfordring, som vi må tackle, udtaler Manuel Vigilius.

vi fortæller dem om Gud? Er vi klar over hvilken gudsopfattelse, danskere har? Læser vi empiri om det og undersøger det? Moderne missiologi og kontekstualisering må være pensum på MF, DBI, prædikantkurser osv. Vi underviser missionærer, inden de rejser til fx Peru eller Tanzania om landets baggrund, kultur og tro, så hvorfor skulle vi ikke også undervise missionsfolkene om det danske folk?” spørger han retorisk.

SE PÅ PAULUS

Én af de bedst kendte prædikener for hedninger er Paulus' prædiken på Aeropagos i Athen. Manuel ser prædiken som en model for, hvordan en forkyndelse for hedninger, for folk der ikke har samme kristne sprog, kunne være.

”Paulus går vildt langt i sin tale til at hederne. Han roser dem for deres gudsforståelse og af-

slører, at han har sat sig ind i deres situation og tro. Han har læst deres litteratur, studeret dem og taler deres sprog, hvorefter han så går ind og konfronterer dem og forkynnder Guds dom og Jesus som frelser til dem. Er vi kristne trænet til det? Til at forkynde ind i en anden kontekst? Er vores trænere - vores præster, forkyndere og ledere - trænet til at træne andre i det? Vi står i en udfordring, hvor vi ved, hvad vi forstår ved Gud, men hvor ikke-kristne forstår noget helt andet ved Gud. Det er en udfordring, som vi må tackle,” understreger han.

EN SVÆR FORANDRING

Det er en udvikling, som ikke kommer til at ske over natten. Det ved Manuel godt, men det gør den ikke mindre vigtig. For det drejer sig om menneskers frelse. Og en stor del af opgaven ligger på talerstolen.

”Forkyndere skal give ’missionærerne’ på

Brugen af kanaansprog er et problem. Hvis du vil nå modtageren med dit budskab, må du lægge så få hindringer som muligt, understreger Henrik Laursen.

bænkene et begrebsapparat til at forkynde. Gør vi ikke det, lader vi dem i stikken. Vi bør forkynde som om, der sidder mindst én kirkefremmed. Taler forkynderne, som om deres nabo sad der, vil det gøre en stor forskel. Jeg tror, der sker

følgende ting: 1) De taler i hvert fald ikke over hovedet på ikke-kirkevante, der sidder i salen. 2) De kristne tænker: Her kunne jeg godt tage min ikke-kristne ven med. 3) Der sker en indirekte oplæring af de kristne, der lærer at formidle evangeliet på et normalt sprog. Og 4) der kommer lettere en forbindelse mellem det, der høres i forkyndelsen, og livet i hverdagen. Det er vigtigt at bemærke, at det ikke handler om at udvande teologien eller budskabet i forkyndelsen, men om at formidle det forståeligt og i kærlighed til vores landsmænd.”

Manuel har holdt oplæg om nutidig formidling ved flere lejligheder, og prøver også selv i sine egne prædikener at være opmærksom på, at hans nabo skal kunne forstå budskabet. Men det er ikke nemt, og det kan være hårdt for en garvet forkynder at blive opfordret til at ændre sit sprog.

Det ved Manuel godt, men han håber forsøget gøres alligevel.

”Hvem siger, det skal være nemt? Når vi sender missionærer ud, får de jo heller ikke at vide, at det bliver nemt. Jeg ønsker ikke at tage modet fra nogen, der føler det her uoverstigeligt. Det er vigtigt ikke at være perfektionistisk omkring det, men lad os prøve at komme andre i møde – også med vores sprog. Så træn dig i at tale som var din nabo i salen. Øv det, prøv det, og så tror jeg, at vi får forandringer at se i vores sprog, i vores menigheder og i vores kristenliv.”

–

TROEN KOMMER AF DET, DER HØRES

”Gud er en kommunikativ Gud. Han bruger ord. Det står i Bibelen, og hvis vi tror på det, så er vi

nødt til at være opmærksomme på det sprog, vi bruger i vores kristne sammenhænge og vores forkyndelse,” fortæller sognepræst Henrik Laursen.

I Vigerslev kirke bliver han dagligt mødt af en menighed, hvor nogle er kirkevante og andre er nye i det kristne sprogbrug. Det er ikke selvfølgelig, at alle ved, hvad termerne velsignelse, retfærdiggørelse eller Det Forjættede Land dækker over, og derfor gør Henrik meget ud af at forklare det indforståede sprog.

”Brugen af kanaansprog er et problem. For hvis du vil have et budskab igennem til modtageren, må afsenderen lægge så få hindringer som muligt. Hvis folk ikke forstår forkynderen, får de svært ved at høre evangeliet.” Konkret læser Henrik sine prædikener nøje igennem for at fange kanaanordene, inden han står på prædikestolen. Men det er ikke alt, han vil oversætte til nudansk. Nogle ord er umistelige.

”Gudstjenesten skal ikke afmystificeres. Alt skal ikke være fladt. Nogle ord som f.eks. velsignelse og nadver skal vi værne om og kæmpe for, men de må så forklares. Der må gerne være undren, når ikke-kirkevante kommer i kirken og missionshuset, men vi skal ikke gøre det sværere for os selv at fortælle om Gud,” understreger Henrik.

HAR DU HUSKET ORDBOGEN?

Refleksion af Anders Solgaard, stud.theol.

Jeg opdagede det første gang for to år siden. Jeg skulle holde en andagt på en sommerlejr for en flok børn fra ikke-kirkevante hjem. Jeg havde som altid forberedt mig og skrevet andagten ned. Men denne dag sendte jeg andagten over til en anden leder, der læste den igennem. Fem minutter senere fik jeg den tilbage - fuldstændig overstreget med røde streger. Jeg måtte stort set starte forfra og finde min ”ordbog” frem, så jeg kunne oversætte andagten til almindeligt dansk. Med lidt arbejde lykkedes det, og det gav lejrledtagerne en reel chance for at forstå det, jeg fortalte dem om Gud og hans kærlighed.

SE PROBLEMET

Henrik er vokset op i Sydslesvig og har som barn ikke været vant til missionshuskulturen. Det hjælper ham i forsøget på at undgå kanaansproget, men han ser et problem i de sammenhænge, han forkynder i. Et problem, der kan gøre dørtærsklen til missionshuset og kirken unødvendig høj.

”For at komme det til livs, må vi først blive opmærksomme på problemet. Dernæst må de med taleret, altså forkyndere, mødeledere osv., gå forrest og tage ansvar for sproget. Og så skal vi stille spørgsmålet: Hvad betyder det? til hinanden, når vi mødes til bibelstudium, møder og gudstjenester. Fang de kirkelige ord, når din ven forklarer noget med kanaansprog. Udfordrer ham på at forklare meningen med helt almindelige ord.”

Henrik lægger ikke skjul på, at det er et vigtigt emne. For det drejer sig ikke kun om kommunikationen udad. Det er også vigtigt for de kristne.

”Vi skal også være opmærksomme på sproget for vores egen og vores menigheders skyld. For vi kan gemme os bag de indforståede ord og ikke helt vide, hvad de betyder, men alligevel bruge dem, fordi vi ved, det er det rigtige at sige. Derfor må vi være opmærksomme på sproget i prædikenen, i forkyndelsen og når vi taler med naboen over hækken.”

+DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

Opret testamente til DBI

– OG GIV EVANGELIET
VIDERE TIL NÆSTE
GENERATION

Kontakt os på kh@dbi.edu
eller 3369 5511

Vi yder gratis
advokatbistand

Frederiksborg
Apotek

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600
frederiksborg-apotek.dk

Handicapvenlige adgangsforhold
APOTEKET HAR DØGNVAGT

Påskens Israel

25. marts - 3. april

Sæt kryds i kalenderen allerede nu! Følg med på www.felixrejser.dk

felix rejser

KAPOOOW! #dufårguldmedhjem

Guldregn gør en forskel så det basker!

Guld er mange ting - og lad os lige nævne nogle af dem. Guld er hver eneste teenager her, de (næsten) daglige skøre indfald, venner for et år (og for livet), sport så du sveder, gejst over Gud så du hopper og glæde så du ... ja, hopper igen!

Derfor siger vi #dufårguldmedhjem!
Kan du mærke, det kalder?

Oplev KAPOOOW og læs mere om guldet på djurslands.dk

ProcessManager
SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.
Spørgeskema	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Tekst	1	2	3
» Sprog	✓	✓	✓
» Logo	✓	✓	✓
» Baggrundsbillede		✓	✓
» Billede/video		✓	✓
» Indflettede data			✓
» Hop & betingelser			✓
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	✓	✓	✓
» Link	✓	✓	✓
» PC	✓	✓	✓
» Tablet		✓	✓
» Smart Phone		✓	✓
» Online statistik		✓	✓
Analyse			
» Gennemførelse	✓	✓	✓
» Frekvens	✓	✓	✓
» Benchmark		✓	✓
Rapportering			
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓
» PowerPoint præsentation		✓	✓
» Online		✓	✓

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

Den højeste myndighed

Af Jens Jørgen Rasmussen, sognepræst og næstformand i DBIs styrelse

Det vigtigste ved et lands myndigheder er, om de fremmer det gode og modarbejder det onde.

Gennem århundreder har det været grundholdningen i vores kirke, at man skal adlyde landets love og følge påbud og forbud fra landets øvrighedsinstitutioner og personer. Ud fra Jesu og Paulus' ord (MARK,12,17 OG ROM,13,1) ser vi dem som en del af Guds ledelse af denne verden. Meningen med øvrighederne er, at de skal fremme det gode og holde det onde i skak.

Jeg er meget taknemmelig for de ret velfungerende, demokratiske myndigheder, vi har i vores land. Jeg elsker demokratiet, men det vigtigste ved et lands myndigheder er egentlig ikke, om de er demokratisk valgte, men om de fremmer det gode og modarbejder det onde.

I de seneste årtier har vi desværre set flere eksempler på, at demokratisk valgte øvrigheder laver love, der modarbejder det gode og fremmer det onde. Jeg

tænker især på abortlovgivningen og lovgivningen vedrørende kønsidentitet og ægteskab. Snart kan det også dreje sig om aktiv dødshjælp. Skal vi i den situation fortsætte med at adlyde øvrigheden?

Ja, vi skal blive ved at adlyde vores myndigheder i de tusindvis af gode love, som styrer vores samfund. Vores myndigheder er fortsat indsat af Gud. Men angående de love, som er i modstrid med Guds bud, skal vi adlyde Gud mere end mennesker (APG.5,29) Lad os gøre det med frimodighed.

Jeg kan have lyst til at holde mine holdninger under radarhøjde. Men hvor er det egentlig dumt. Den højeste myndighed for vores tro og etik er jo ikke øvrigheden, eller demokratiet eller folkestemningen. Vores højeste myndighed er Gud selv. Den levende Gud, som er almægtig og nådig og barmhjertig imod os.

Tak for

- En ny økonomifuldægtig
- At Guds ord stadig kan forkyndes
- Gode venners forbøn

Bed om

- Nye præster og missionærer
- Nye bachelorstuderende næste sommer
- Gaver nok til at dække budgettet